

opusdei.org

Meditācijas: 2. janvāris

Pārdomas 2. janvāra meditācijai. Piedāvātās tēmas ir šādas: Jēzus Kristus centrālā loma: "Palieciet manī"; vienotība ar Kristu; Kristītājs, paraugs sekošanai Kungam.

1.01.2024

MĒS ESAM SĀKUŠI jaunu gadu. Jēzus Kristus ir laika un vēstures Kungs, un mēs vēlamies, lai Viņš būtu mūsu dzīves centrs. Ir sācies jauns posms, lai mīlētu, kalpotu, staigātu ceļu Viņa klātbūtnē. Mēs priecājamies, ka arī

šogad "viss arvien vairāk un vairāk griezīsies ap Viņa Personu"[1]. Mesijas atnākšana "ir kvalitatīvi vissvarīgākais notikums visā vēsturē, kam tā piešķir savu galīgo un pilnīgo nozīmi"[2]. Viņš piepilda mūsu dienas un visu kristieša eksistenci. Šajās pirmajās dienās mēs izmantojam iespēju uzticēt Viņa dievišķajai Providencei cerības un gaidas, ko mēs saistām ar gadu, kuru sākam.

Jēzus Kristus centrālo lomu formulē pats Jēzus Jāņa evaņģēlijā ar vārdiem "palieciet manī". Mīļotais māceklis ir klātesošs Augšāmceltajā istabā pie Kunga, un tur viņš no Viņa lūpām dzird šo izteicienu: "Kas paliek Manī un Es viņā, tas nes daudz augļu" (Jņ 15, 5). Jaunākais no apustuļiem savu Evaņģēliju raksta pēdējais: viņam ir bijis vairāk laika pārdomāt un nobriest Kristus noslēpumam. Un pēc daudziem gadiem šo vārdu atbalss joprojām viņu aizkustina. Tāpēc mēs

atrodam to pašu izteicienu viņa pirmajā vēstulē, ko šodien lasām Vārda liturģijā: "Ja tas, ko esat dzirdējuši no sākuma, paliek jūsos, tad arī jūs paliksiet Dēlā un Tēvā" (1 Jņ 2, 24). Tas ir tas, kas notiek starp vīnakoku un zariem: tie visu savu dzīvību saņem no tā, bez tā pakāpeniski zaudē spēku.

Palieciet, "tas ir vārds, kas Kungam ir tik dārgs, ka Viņš to atkārtoti daudzas reizes... Ja jūs paliksiet Kungā, Tā Kunga Vārdā, Tā Kunga dzīvē, jūs būsiet mācekļi"[3]. Jēzus vēlas savienot savu dzīvi ar mūsu dzīvi, patiešām, sapludināt to. Palikt Viņā nozīmē dzīvot Viņam, ar Viņu un Viņā. Svētais Ambrozijs teica: "Savāc Kristus ūdeni (...). Piepildiet savu iekšpusi ar šo ūdeni, lai jūsu augsne būtu labi samitrināta (...); un, kad tā būs piepildīta, jūs laistīsiet citus"[4].

Kristietim "dzīvot ir Kristus. Un, ja reizēm vājuma, noguruma vai daudzo dzīves apstākļu dēļ mēs šo realitāti zaudējam no redzesloka, Viņš mūs vienmēr gaida". Svētā Hosemārija šo vajadzību pēc vienotības ar Kristu ir izteicis ar šādiem vārdiem: "Sekot Kristum - venite post me et faciam vos fieri piscatores hominum (Mt 4, 19) - ir mūsu aicinājums. Un sekot Viņam tik cieši, ka mēs dzīvojam kopā ar Viņu kā pirmie Divpadsmit, tik cieši, ka mēs identificējamies ar Viņu, ka mēs dzīvojam Viņa dzīvi, līdz pienāks laiks, kad mums vairs nebūs nekādu šķēršļu, kad mēs varēsim teikt līdz ar svēto Pāvilu: "Ne jau es dzīvoju, bet Kristus dzīvo manī" (Gal 2, 20)"[6].

Ziemassvētku dienās, kad mēs apceram Bērniņu, kas guļ nabadzīgā silītē, ieskauds Marijas, Jāzepa un dažu dzīvnieku mīlestības un siltuma, mēs parādām Viņam savu vēlmi pēc mīlestības un vienotības ar

Viņu. Ja pievērsīsimies Viņam, tik mazam un vienlaikus Visuma Karalim, mēs jutīsimies saldi mudināti šajā jaunajā gadā, visā mūsu dzīvē, stingri un neatlaidīgi turpināt uzdevumu identificēties ar Viņu: "Mīlēsīm Kristu, vienmēr meklēsīm Viņa tuvumu, un viss, kas ir grūts, šķitīs viegls"[7].

Kādos Ziemassvētkos svētais Hosemarija mūsu Kungam pastāstīja par savu vēlmi pēc vienotības un mīlestības: "Ak, Jēzu, - es Viņam sacīju, - es gribu būt Mīlestības neprāta ugunskurs! Es vēlos, lai ar manu klātbūtni vien pietiktu, lai pasaule kilometriem visapkārt aizdegtos ar neizdzēšamu uguni. Es gribu zināt, ka esmu Tavs (...). Ciest un mīlēt. Mīlēt un ciest. Lielisks ceļš! Ciest, mīlēt un ticēt: ticība un mīlestība. Pētera ticība. Jāņa mīlestība. Pāvila dedzība. Vēl ir atlikušas trīs minūtes dievbijības ēzelim, labais Jēzu, un pavēli... lai tu

dāvā viņam lielāku dedzību nekā Pāvils, lielāku mīlestību nekā Jānis, lielāku ticību nekā Pēteris: Pēdējā vēlēšanās: Jēzu, lai man nekad netrūkst Svētā Krusta"[8].

Jānis Kristītājs atkal parādās šodienas evaņģēlijā, tāpat kā Adventa laikā. Tempļa vadība sūta priesterus un levītus uz Jordānas otru krastu, lai iztaujātu viņu: "Kas tu esi?" (Jņ 1, 19). Viņi uzmācās Viņam ar daudziem jautājumiem, gribēdami Viņu iedzīt stūrī: "Vai Tu esi Mesija, vai Tu esi Elija, vai Tu esi pravietis? Ko Tu par sevi saki? Kristītāja atbildes mums runā par cilvēku, kuram Dieva griba ir viņa paša dzīves horizonts. "Es esmu balss, kas kliedz tuksnesī" (Jņ 1,23). Mana vienīgā misija - viņš nāk, lai pateiktu, - ir sagatavot Israēlu, lai tas no sirids uzņemtu Pestītāju.

Palikt Jēzū Kristū nozīmē būt sadraudzībā ar Viņu: lai Jēzus būtu

klātesošs mūsu prātā, mūsu gribā,
mūsu sirdī, mūsu darbos.

Acīmredzamākais apliecinājums tam,
ka paliekam Jēzū Kristū, ir Viņa
vārdu un baušļu ievērošana; Viņš
pats mums ir teicis, ka tas, kurš tā
dara, "paliek Dievā, un Dievs paliek
viņā" (1Jņ 3, 24). Mēs lūdzam Kungu
par dāvanu katram no mums un
visiem kristiešiem elpot ar
Evaņģēliju. Tagad, Jēzus Bērna
priekšā, mēs varam turpināt, sekojot
svētā Hosemarijas vārdiem, mūsu
personīgo pārbaudi: "Vai mēs esam
apņēmības pilni rūpēties par to, lai
mūsu dzīve kalpotu par paraugu un
mācību mūsu brāļiem un māsām,
mūsu vienaudžiem, mūsu
līdzcilvēkiem? Vai mēs esam
apņēmības pilni būt citi Kristieši?
Nepietiek to pateikt ar muti. Vai jūs -
es jautāju katram no jums un jautāju
sev - jūs, kas, būdami kristieši, esat
aicināti būt citi Kristus, vai esat
pelnījuši, lai par jums tiktu atkārtots,
ka esat nākuši, facere et docere, darīt

lietas kā Dieva bērns, uzmanīgi ievērojot sava Tēva gribu, lai šādā veidā jūs varētu vadīt visas dvēseles piedalīties labajās, cēlajās, dievišķajās un cilvēciskajās pestīšanas lietās? Vai jūs dzīvojat Kristus dzīvi savā ikdienas dzīvē pasaules vidū?"[9].

Mēs priecājamies kopā ar Jaunavu Mariju, laimīgi turot savās rokās Pestītāju, kas ir viņas uzticīgās klausīšanās Dieva gribai auglis. Caur viņu "Vārds kļuva miesa un mājāja mūsu vidū"[10]. 10] Mēs lūdzam, lai viņai "netrūkst ticības, drosmes un uzdrīkstēšanās pildīt mūsu Jēzus gribu".

[1] Mgr Fernando Ocáriz, vēstule, 14-II-2017, n. 8.

[2] Benedikts XVI, Homīlija, 2006. gada 31. decembris.

[3] Francisks, Homīlija, 2020. gada 1. aprīlis.

[4] Svētais Ambrozijs, 2. vēstule, 4 (PL 16, 880).

[5] Bīskaps Fernando Okárizs, vēstule, 2017. gada 5. aprīlis.

[6] Svētais Hosemarija, Dialogā ar mūsu Kungu, Meditācija "Dzīvot Dieva godam", 1b.

[7] Sv. Hieronīms, 22. vēstule, 39. [8] Sv.

[8] Svētais Hosemarija, Intimitātes piezīmes, Svētā Nevainīgā diena, 1931. gada 28. decembris.

[Svētais Hosemarija, Kristus iet garām, Nr. 21.] [Sv.

[10] Stundu liturģija, 2. janvāra Vesperes, īsais responsorijs.

[11] Svētā Hosemarija, Ceļš, Nr. 497.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lv-lv/article/meditacijas-2-janvaris/](https://opusdei.org/lv-lv/article/meditacijas-2-janvaris/)
(21.03.2026)